

02.02.2023- 55 ROCZNICA URODZIN JOANNY BATOR

(ur.1968 r.)

Krótką notatka o JOANNIE BATOR

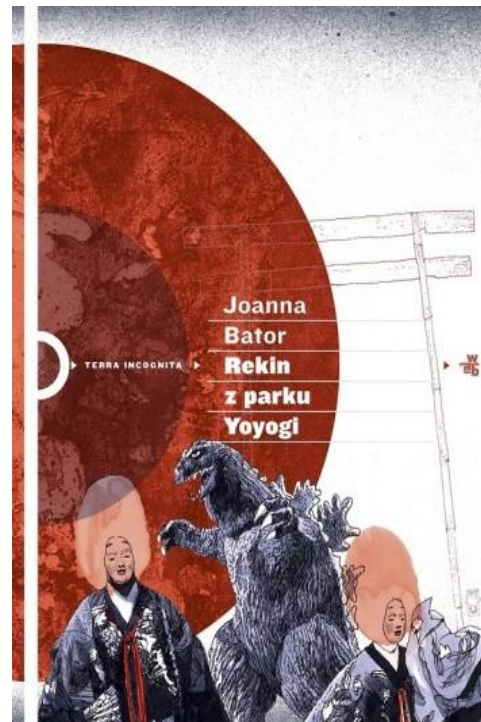
Joanna Bator - Łukasiewicz to polska pisarka, felietonistka i znana publicystka. Ta absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Wrocławskim, urodziła się 2 lutego 1968 roku w Wałbrzychu. To autorka wybitnego doktoratu z filozofii, który był poświęcony tematyce feminizmu, psychoanalizy i postmodernizmu. Joanna Bator do 2008 roku pracowała jako adiunkt w Instytucie Filozofii i Socjologii Państwowej Akademii Nauk. Pisarka i publicystka wykładała również w Polsko-Japońskiej Wyższej Szkole Technik Komputerowych. To stypendystka Middlesex University w Londynie, a także New School of Social Research w Nowym Jorku.

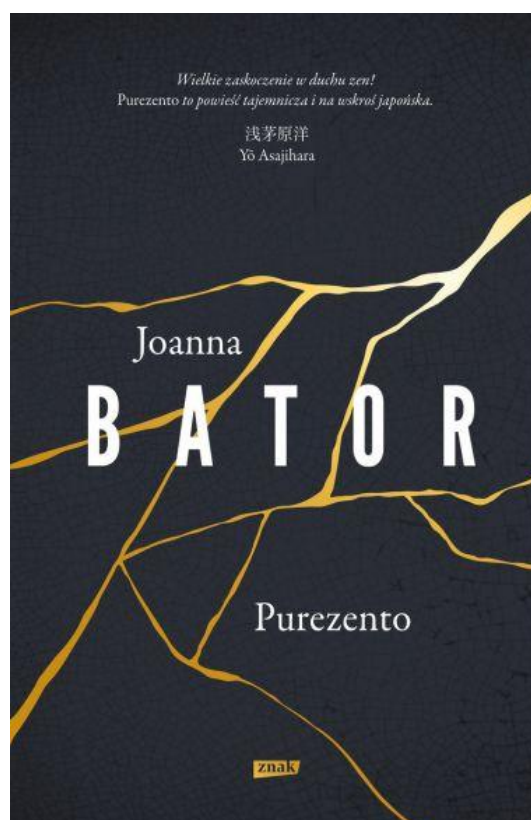
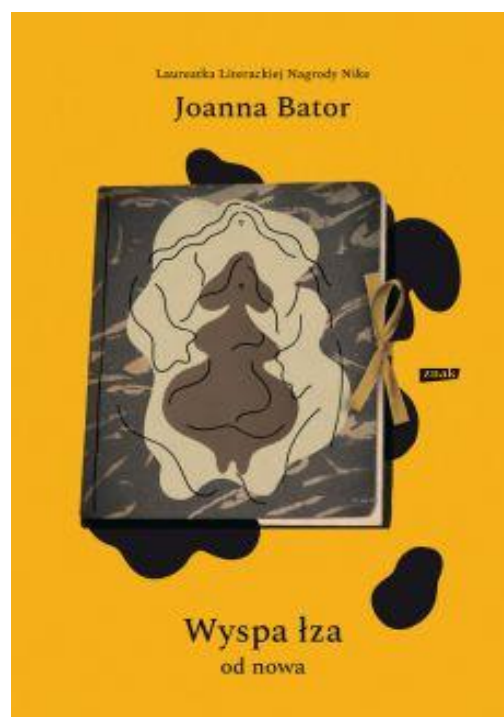
Pisarka trzykrotnie odwiedziła Tokio, gdzie przebywała na stypendium Cannon Foundation in Europe i Japan Foundation. W tym czasie Joanna Bator tworzyła ona eseje i felietony w tamtejszej prasie polonijnej. Na twórczość Joanny Bator duży wpływ miała kultura japońska. Po dwuletnim pobycie w Tokio, pisarka wydała książkę "Japoński wachlarz". Ponadto w 2013 roku stworzyła ona także zbiór esejów i felietonów pt. "Rekin z parku Yoyogi".

Zamiłowanie do kultury japońskiej jest widoczne w powieściach tej pisarki. Od 2011 roku Joanna Bator poświęciła się wyłącznie pracy twórczej, rezygnując z posady wykładowcy. W tym czasie powstały takie jej powieści jak "Piaskowa Góra" czy "Chmurdalia". Pierwsza z wymienionych przyniosła pisarce ogromny sukces, zarówno w Polsce, jak i zagranicą. Joanna Bator to laureatka Literackiej Nagrody Nike, którą otrzymała w 2012 roku za powieść „Ciemno, prawie noc”. Autorka stworzyła także esej "Wyspa Łza" i powieść "Rok królika". W 2017 roku wydała swoją pierwszą powieść japońską "Purezento".

Źródło:<https://www.znak.com.pl/autor/Joanna-Bator>

ZNANE UTWORY

ZNANE CYTATY

„Zakochani bez pamięci, oszaleli ludzie wydawali mi się zawsze interesujący wprawdzie, ale obcy jak inny gatunek stworzeń. Nie uzależniłam swojego szczęścia od kogokolwiek, bo szybko nauczyłam się, że nikt nie jest w stanie uszczęśliwić. Można jedynie uczynić życie bardziej znośnym”.

/Joanna Bator/

„Wierzyłam, że przebyte podróże pozostawiają na skórze coś w rodzaju gwiazdnego pyłu, niczym jeden z tych luksusowych pudrów zawierających mikrocząsteczki, minidrobiny i inne świecidełka, tak że lśni się subtelnym blaskiem. Wierzyłam, że wysiłek zrozumienia świata i siebie zostaje nagrodzony i w podróży umysł wyłącznie porządkuje się i szlachetnieje, zaczynając w końcu przypominać jedną z tych pięknych bibliotek, ... twarz zaś nabiera anielskiej łagodności, która wynika z dogłębnego poznania tajemnic życia i spokojnej, nawet jeśli...”

/Joanna Bator/

„Poruszałam się po śladach zostawionych przed laty, zdziwiona, że moje stopy ciągle do nich pasują”.

/Joanna Bator/

